

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ ΜΕ ΑΦΙΕΡΩΣΕΙΣ
ΣΤΟΝ ALEXANDER STEINMETZ
ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΑ ΣΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΛΟΓΙΑΣ
ΚΑΙ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

Κατά την τριετία 1994-1997 που υπηρέτησα ως εκλεγμένος καθηγητής νεοελληνικών σπουδών στο Ίνστιτούτο Βυζαντινολογίας και Νεοελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου του Μονάχου, είχα την ευκαιρία να αναδιφώ στη Βιβλιοθήκη του Ίνστιτούτου και να καταγράψω διάφορα. Καρπός αυτών των αναδιφήσεων υπήρξαν δύο δημοσιεύματά μου στην *Επιστημονική Επετηρίδα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών*, τόμος 31 (1996-1997), Αθήνα 1997: το ένα είχε τον τίτλο «"Ελληνογερμανικά". Από τις σχέσεις του Καμπύση με τον Karl Dieterich και τον Karl Krumbacher», β.π., σσ. 113-138 και 585-600, και το άλλο «Βιβλία νεοελλήνων λογοτεχνών με αφιερώσεις στον Karl Krumbacher, αποκείμενα στο Ίνστιτούτο Βυζαντινής και Νεοελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου του Μονάχου», β.π., σσ. 529-581.

Με το παρόν δημοσίευμα δίνω σε πανομοιότυπα τις αφιερώσεις βιβλίων νεοελλήνων λογοτεχνών στον Alexander Steinmetz (1879-1973), του οποίου η βιβλιοθήκη έχει περιέλθει στο ως άνω Ίνστιτούτο του Μονάχου. Άν και ξεχασμένος, μάλλον, σήμερα, ο Στάινμετς προσέφερε ούκ όλίγα στην προώθηση τής νεοελληνικής λογοτεχνίας στο γερμανόφωνο κοινό, έγινε δέ γνωστός κυρίως για την μετάφρασή του στα γερμανικά το 1952 του *Άλέξη Ζορμπά* του Νίκου Καζαντζάκη.

Οι αφιερώσεις βιβλίων τους στον Στάινμετς από επώνυμους προπολεμικούς και μεταπολεμικούς λογοτέχνες όπως οι Άθάνας, Άνθιας, Βαφόπουλος, Βενέζης, Βλάχος, Βουτυράς, Βρεττάκος, Δημάκης, Κλάρας, Κοτζιάς, Μυριβήλης, Παναγιωτόπουλος, Πετσάλης, Πρεβελάκης, Ρίτσος, Σκαρίμπας, Σκίπης, Τερζάκης κ.ά., δείχνουν από μόνες τους πόσο ενδιαφέρονταν οι λογοτέχνες μας να γίνη γνωστό το έργο τους στον Στάινμετς. Ήδη στην προαναφερθεῖσα εργασία μου «Ελληνογερμανικά», β.π., σ. 116 και σημ. 14, ανέφερα ότι πολλά από τα

βιβλία τῶν Krumbacher, Dieterich καὶ Steinmetz ἔχουν σωθῆ στη βιβλιοθήκη τοῦ Ἰνστιτούτου αὐτοῦ τοῦ Μονάχου. Ἐκεῖ ἔδωσα καὶ δύο παραπομπές γιὰ τὸν Alexander Steinmetz σὲ ἄρθρα δημοσιευμένα στὴ *Νέα Ἑστία*, τὰ ὁποῖα ἄρθρα ἀναδημοσιεύω ἐδῶ γιὰ νὰ γίνῃ γνωστότερη ἡ μορφή τοῦ Steinmetz.

Ἐλπίζω νὰ ἐπανέλθω μὲ νεώτερο δημοσίευμα, ὅπου θὰ δώσω σὲ πανομοιότυπα τὶς ἀφιερώσεις βιβλίων νεοελλήνων λογοτεχνῶν στὸν ἄλλο σπουδαῖο γερμανὸ ἑλληνιστὴ Karl Dieterich. Εὐχαριστῶ τὸν παλαιὸ φοιτητὴ μου στὸ Μόναχο Νίκο Βακονάκη γιὰ τὶς ἐπὶ τόπου ἐπακριβώσεις του.

Ἀκολουθοῦν οἱ ἀναδημοσιεύσεις τῶν δύο ἄρθρων γιὰ τὸν Steinmetz ἀπὸ τὴ *Νέα Ἑστία*, καὶ ἐν συνεχείᾳ, ἀλφαβητικὰ κατὰ συγγραφέα οἱ ἀφιερώσεις τῶν βιβλίων στὸν Steinmetz.

Γερμανοὶ ἑλληνισταὶ

Ἀνάμεσα στοὺς τόσους ἄλλους φιλέλληνες κ' ἑλληνιστὲς ποὺ γνωρίζομε μόνον τὰ ὀνόματά τους χωρὶς νὰ ξέρομε καὶ τὴ ζωὴ τους καὶ ποὺ βλέπομε μονάχα ἓνα κομμάτι τῆς δράσης τους, ἐκεῖνος ποὺ ἀναφέρεται στὴν Ἑλλάδα χωρὶς νὰ μάθομε ποτὲ ἄλλες πλευρὲς τῆς ἐργασίας του εἶναι καὶ ὁ γερμανὸς νεοελληνιστὴς Δρ. Ἀλέξανδρος Στάϊνμετς.

Ὁ κ. Στάϊνμετς δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς φιλέλληνες ποὺ ἀγάπησαν μονάχα τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα μὲ τὰ μάρμαρα ἢ ποὺ ἔγιναν φιλέλληνες γιὰτὶ τέτοιο ἦταν τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Ὁ γερμανὸς νεοελληνιστὴς, ὕστερ' ἀπὸ τὶς κλασικὲς του σπουδές, ἤρθε νὰ ζήσει στὴν Ἑλλάδα ἀνάμεσα στοὺς νεοέλληνες, καὶ κοντὰ στὴν ἀρχαία μας λογοτεχνία ἐσπούδασε καὶ τὴ νέα. Ἐνωσε τοὺς παλμούς μας, ἐγνώρισε τὰ προτερήματά μας, μᾶς ἀγάπησε μὲ τὰ λάθη μας. Τὴ γλώσσα μας δὲν τὴν ξέρεי μόνο ἀπὸ τὰ βιβλία, τὴ μιλά κ' ὁ ἴδιος σὰ μητρικὴ του καὶ τὴ γράφει. Ἐργάστηκε χρόνια στὸ Ἑλληνικὸ προξενεῖο τοῦ Μονάχου, ἐδίδαξε στὴν ἐμπορικὴ σχολὴ τοῦ Ἡρακλείου τῆς Κρήτης, καὶ μέσα στὸ μεγάλο ἀγῶνα γιὰ τὴ διάδοση τῆς δημοτικῆς, ἐστάθηκε στὸ πλευρὸ τοῦ Ψυχάρη καὶ τοῦ Ταγκοπούλου, ἀγωνιστῆς κ' αὐτὸς καὶ πρόμαχος τῆς γλώσσας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Στὴ Γερμανικὴ Ἀκαδημία σήμερα ὁ κ. Στάϊνμετς καὶ στὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Μονάχου ὡς ὕφηγος τῆς Νεοελληνικῆς ἐξακολουθεῖ νὰ προσφέρῃ πάντοτε πολὺτιμες ὑπηρεσίες στὴν Ἑλλάδα. Στὰ δύο περιοδικὰ τῆς Ἀκαδημίας, ὅποιο ἄρθρο ἢ σημεῖωμα θὰ συναντήσῃ κανεὶς, ποὺ ν' ἀναφέρεται στὴν ἑλληνικὴ ζωὴ, τὴν τέχνη καὶ τὴν ἐπιστήμη, ὀφείλεται στὸν ἀκούραστον αὐτὸ φιλέλληνα, ποὺ ἐπεκτείνει τὴ δράση του καὶ σ' ἄλλα πεδία, καὶ στὴν πολιτικὴ μὲ ἄρθρα, σὶς γερμανικὲς ἐφημερίδες, ὅπως στὸ «*Λαϊκὸ Παρατηρητὴ*» τοῦ Μονάχου ἢ τὴν «*Ἐφημερίδα τῶν Ἑένων*», τοῦ Ἀμβούργου, πάντοτε εὐνοϊκὰ γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ σπῆτι του εἶναι μὴ γωνιὰ ἑλληνικὴ μὲσα στὴν πρωτεύουσα αὐτῆ τῆς Βαυ-

αρίας, όπου ή λατρεία τῆς Ἑλλάδος, ἀρχαίας καί νεώτερης, ἀποτελεῖ παράδοση παλιά. Εἶναι ἕνα κομμάτι Ἑλλάδος στή βορεινή αὐτή πόλη. Ἐπάνω στή βιβλιοθήκη του ή ἑλληνική σημαία ἀδελφωμένη με τή γερμανική. Παλιές βαυαρικές χαλκογραφίες στους τοίχους με σκηνές τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21. Στή βιβλιοθήκη, στό γραφεῖο, παντοῦ, ἑλληνικά βιβλία, περιοδικά, ἐφημερίδες καί ὅ,τι ἔχει γραφεῖ στα γερμανικά γιά τήν Ἑλλάδα. Ξέρει πρόσωπα καί πράγματα καλύτερα ἀπό πολλούς Ἕλληνες.

Ἀπό τίς ἐργασίες του πού βγῆκαν σέ χωριστοὺς τόμους ξεχωρίζει μελέτη του γιά τὰ κλέφτικα τραγούδια, ή ωραία μελέτη του γιά τὸν Κωστή Παλαμᾶ, πού δημοσιεύθηκε πρῶτα στή «Neue Literatur» τῆς Λειψίας, καί ή μετάφραση τῆς «Κερένιας Κούκλας» τοῦ ἀειμνήστου Χρηστομάνου.

Ἡ μεγαλύτερη ὁμως ἐργασία τοῦ κ. Στάινμετς βρίσκεται στα διάφορα ἄρθρα καί μελέτες του γιά τὸ γλωσσικό μας ζήτημα, πού εἶναι δημοσιευμένα σέ διάφορα περιοδικά κι' ἐφημερίδες, καθώς καί στίς ἀριστοτεχνικές πράγματι μεταφράσεις νεοελληνικῶν διηγημάτων στίς φιλολογικὲς σελίδες τῶν μεγαλύτερων ὀργάνων τῆς γερμανικῆς δημοσίας γνώμης, ὅπως στα «Deutsche Allgemeine Zeitung», «Münchener Neueste Nachrichten», «Berliner Tageblatt», «Völkischer Beobachter» καί ἄλλες. Ἐκεῖ μεταφράστηκαν ἔργα τῶν Νιρβάνα, Βουτυρᾶ, Μητσάκη, Νικολοπούλου, Χριστοβασιλή, Ἀννίνου, Μωραϊτίνη, Καμπούρογλου, Ἐφταλιώτη, Λαπαθιώτη, Γιάννη Μουρέλλου καί τῶσων ἄλλων, καί σημειώματα γιά τὸν Προβελέγγιο, τὸν Ψυχάκη, τὸν Ταγκόπουλο, τὸν Θεοτόκη καί τὸν Ξενόπουλο.

Ἐπίσης γιά νὰ δώση ὁ κ. Στάινμετς στους πατριῶτες του μία γενική ἰδέα γιά τή νεώτερη λογοτεχνία τῆς Ἑλλάδος, ἐδημοσίευσε πέρυσι, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ διάφορα δημοσιεύματα γιά τὸν ἕνα καί τὸν ἄλλο λογοτέχνη, μιὰ σχετική μελέτη στή «Neue Literatur» τῆς Λειψίας. Τὸ φθινόπωρο 1938 θὰ βγεῖ στό Βερολίνο, ἀπὸ τὸν γνωστὸ ἐκδοτικὸ οἶκο Junker und Dünnhaupt, ἕνα μεγάλο ἔργο, ή «Σημερινή λογοτεχνία τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν», ὅπου κ. Στάινμετς ἀνέλαβε τὸ σχετικὸ τμῆμα γιά τήν Ἑλλάδα.

Μιά ἄλλη προσπάθειά του εἶναι νὰ εἰσαχθεῖ στα γερμανικά γυμνάσια στὸ μάθημα τῶν Ἑλληνικῶν ἀντὶ τῆς ἐρασμιακῆς προφορᾶς ή νεοελληνικῆς προφοράς. Στὸν ἀγῶνα αὐτὸν ὑποστηρίζεται καί ἀπὸ τή Γερμανικὴ Ἀκαδημία καί ἀπὸ τὸν Γερμανο-Ἑλληνικὸ Σύνδεσμο τοῦ Μονάχου. Σέ διάφορα ἄρθρα ἐξέθεσε ὁ κ. Στάινμετς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπὸ ἐπιστημονικὴ καί πρακτικὴ ἀποψη.

Ἄν προσθέσει κανεὶς σ' ὄλην αὐτὴ τὴν ἐργασία καί τίς ἔτοιμες μεταφράσεις τοῦ «Κατάδικου» τοῦ ἀειμνήστου Θεοτόκη, τῆς «Ἀφροδίτης» τοῦ Ξενοπούλου, καί τοῦ ὠραίου μυθιστορήματος τοῦ Ταγκοπούλου «Πλάι στήν ἀγάπη», θάχει μιὰν εἰκόνα τοῦ ἔργου τοῦ γερμανοῦ ἑλληνιστῆ.

«Ἄλλ' αὐτὰ δὲν ξέρομε πότε θὰ δοῦν τὸ φῶς!» λέει με κάποια μελαγχο-

λία ὁ κ. Στάϊνμετς. Οἱ καιροὶ δὲν εἶναι εὐνοϊκοὶ γιὰ τὴ λογοτεχνία οὔτε καὶ στὴ Γερμανία.

Ὅμως ὁ ἀκούραστος αὐτὸς ἐργάτης τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας δὲν ἀπογοητεύεται εὐκόλα. Ἄν δὲν μπορεῖ νὰ ἐκδίδει σὲ τόμους ξεχωριστοὺς ἔργα ἑλλήνων λογοτεχνῶν, τὰ δημοσιεύει σκόρπια σ' ἐφημερίδες, κρατώντας πάντα ἐνήμερο τὸ γερμανικὸ κοινὸ γιὰ τὴ λογοτεχνικὴ μας κίνηση.

Ἄπὸ τὰ κομμάτια αὐτὰ τὰ σκόρπια θὰ βγεῖ μιὰ μέρα ἡ συλλογὴ τῶν Ἑλλήνων πεζογράφων ποὺ θὰ συμπληρώσει τὸ ἔργο ποὺ ἄρχισε ὁ ἀείμνηστος Ντῆτριχ μὲ τὴ συλλογὴ τῶν νεοελλήνων ποιητῶν. Ἄς εὐχηθοῦμε νὰ μὴν ἀργήσει.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Κ. ΑΙΜΙΑΝΙΔΗΣ
Νέα Ἔστια 24 (1938) 1353-1354

Μνημόσυνο Ἀλεξάνδρου Στάϊνμετς
(Ἦταν ἓνας ἀκαταπύνητος μεσολαβητῆς ἀνάμεσα
στὴ Γερμανία καὶ στὴν Ἑλλάδα)

Στις 28 Μαΐου πέθανε στὸ Traunstein ἐνεήντα τεσσάρων χρονῶν ὁ Ἀλέξανδρος Στάϊνμετς· χάθηκε ἔτσι ἀπὸ κοντά μας ὁ πρεσβύτερος ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς φιλέλληνες, ἓνας ἀπὸ τοὺς πιστότερος φίλους τῆς Ἑλλάδας καὶ καλύτερος γνῶστες τῆς νεοελληνικῆς γλώσσας καὶ λογοτεχνίας. Ὁ θάνατός του θὰ λυπήσει πολλοὺς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ συνδέθηκαν μαζί του στὴ Γερμανία καὶ στὴν Ἑλλάδα.

Γεννημένος στὶς 6 Δεκεμβρίου τοῦ 1879 στὴν πόλη Hameln¹, φοίτησε στὸ δημοτικὸ τοῦ Zeitz καὶ στὸ ἀνθρωπιστικὸ γυμνάσιο τῆς Ἰένας, ὅπου πρόλαβε νὰ δῆ τὴν ἐνενηντάρχρονη Ulrike von Levetzow, ἡ ὁποία παρουσιαζόταν στοὺς μαθητὲς ὡς ὁ «τελευταῖος ἔρωτας τοῦ Γκαίτε». Ἄπὸ τὸ γυμνάσιο κίβλας ξύπνησε μέσα του ὁ φιλελληνισμὸς ἐξαιτίας τῆς κρητικῆς ἐπανάστασης τοῦ 1897 κατὰ τῆς τουρκικῆς κυριαρχίας καὶ ἐξαιτίας τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου. Ὁ δεκαεφτάχρονος Στάϊνμετς λαχταροῦσε νὰ σπεύσῃ ἐθελοντῆς στὴν Ἑλλάδα, ὅπως οἱ φιλέλληνες τοῦ 1821, γι' αὐτὸ καὶ κρυφὰ τὴν ὥρα τοῦ μαθήματος μελετοῦσε μιὰ νεοελληνικὴ γραμματικὴ. Τοῦ Σάξονα ἡ πνευματικὴ εὐκίνησις καὶ ἡ δίψα γιὰ περιπέτεια κυλοῦσαν στὸ αἷμα του, ὅπως καὶ στοῦ συμπατριώτη του τοῦ Seume, ὁ ὁποῖος εἶχε ταξιδέψῃ στὴ Σικελία μὲ τὰ πόδια.

Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1902, φοιτητῆς στὰ 23 του χρόνια, ἦρθε μὲ λίγες δεκάρες στὴν τσέπη γιὰ πρῶτὴ φορά στὴ χώρα τῶν Ἑλλήνων, ποὺ ἀπὸ χρόνια μὲ τὴν ψυχὴ τὴν εἶχε ἀναζητήσει. Ἐπισκέφτηκε πρῶτα τὴ Θεσσαλονίκη, ποὺ βρισκόταν ἀκόμα

1. Στὸ γερμανικὸ κείμενο χαρακτηρίζεται «μυοθρόπολη», πόλη μὲ τοὺς (πολλοὺς) ποταμολοκονηγοὺς σημειώνεται ἐδῶ.

τότε κάτω από την τουρκική κυριαρχία, ύστερα τὸ Βόλο καὶ τελικὰ τὴν Ἀθήνα. Πάνω στὸ νεανικό του ἐνθουσιασμό καὶ ἰδεαλισμό, ἀποφάσισε νὰ μείνῃ ἐκεῖ καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὶς φιλολογικὲς του σπουδὲς — σ' ὅλη του τὴ ζωὴ ἄλλωστε δὲν ἐπιδίωξε τίτλους καὶ ἀξιώματα.

Ὁ νεαρὸς Στάινμετς κέρδιζε τὸ ψωμί του μὲ ἰδιαίτερα μαθήματα, γρήγορα μπῆκε σὲ καλὰ σπίτια καὶ ἐσύναψε σχέσεις μὲ ἡγετικές προσωπικότητες τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας, ὅπως ὁ Ψυχάρης, ὁ Παλαμᾶς καὶ ὁ Μαβίλης. Τὸ 1911 παντρεύτηκε Ἑλληνίδα, ποὺ τοῦ χάρισε μίαν κόρη. Ἀπὸ τὰ 1913-16 ὁ Στάινμετς ἐργάστηκε στὴ Σύρο ὡς καθηγητὴς τῆς Γερμανικῆς στὴν κρατικὴ Ἐμπορικὴ Σχολή, ὥσπου οἱ πολεμικὲς συνθῆκες τὸν ἀνάγκασαν νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν πατρίδα του καὶ νὰ χωριστῇ ἀπὸ γυναίκα καὶ παιδί. Τὸν τελευταῖο χρόνο τοῦ πολέμου ὑπηρετοῦσε στὸ ἀλβανομακεδονικὸ μέτωπο, εἶχε ὅμως ἡσυχὴ τὴ συνείδηση πὼς δὲν πυροβόλησε ποτὲ Ἕλληνα.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Πρώτου παγκόσμιου πολέμου ἔμεινε ἀκόμα λίγο χρόνο στὸ Βερολίνο στρατιώτης, μολοντί κάθε ἄλλο παρὰ μιλιταριστικὴ φύση ἦταν. Στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας 1920 - 30 ὁ Στάινμετς πῆγε στὸ Μόναχο καὶ ἀφοσιώθηκε, ὄριμος ἄντρας πιά, στὴ σπουδῇ τῆς Βυζαντινολογίας καὶ τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας, γιὰ τὴν ὁποία ἦταν ἄριστα ἐξοπλισμένος μὲ τὴ μακρόχρονη παραμονή του στὴν Ἑλλάδα. Τὸ 1923 ἔδωσε τὶς διδακτορικὲς του ἐξετάσεις στὸ Βυζαντινολόγο Αὐγουστο Χαίζενμπερκ, τὸν πατέρα τοῦ μεγάλου φυσικοῦ, μὲ μίαν ἀξιόλογη διατριβὴ («Ἐρευνες στὰ κλέφτικα τραγοῦδια»).

Γιὰ πολλὰ χρόνια ἐργάστηκε ὡς γραμματέας στὸ Ἑλληνικὸ Προξενεῖο τοῦ Μονάχου. Πολλοὶ Ἕλληνες ἐπιστήμονες τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ποὺ σπούδασαν κατὰ τὴ δεκαετία '20-'30 στὸ Μόναχο, θυμοῦνται ἀκόμα μὲ εὐγνωμοσύνη τὶς συμβουλὲς καὶ τὴ βοήθεια ποὺ πρόθυμα πάντοτε τοὺς ἔδινε ὁ Στάινμετς· μερικοὶ τοὺς πέθαναν πρὶν ἀπὸ αὐτόν.

Οἱ δύσκολες μεταπολεμικὲς συνθῆκες τὸν ἐμπόδισαν γιὰ χρόνια νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν ἀγαπημένη του Ἑλλάδα. Μόλις στὰ 1931, ἡ Γερμανικὴ Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου ἔστειλε τὸ Στάινμετς στὸ Ἡράκλειο τῆς Κρήτης· ἐκεῖ γιὰ τέσσερα χρόνια παρέδιδε μαθήματα καὶ δίδαξε ὡς καθηγητὴς τῆς Γερμανικῆς στὴν Ἐμπορικὴ Σχολή. Ὑστερα ἐργάστηκε στὸ ἐπιστημονικὸ τμῆμα τῆς Γερμανικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μονάχου καὶ στὰ 1939 μπόρεσε γιὰ ἄλλη μιά φορὰ νὰ ἔρθῃ στὴν Ἑλλάδα ὡς διευθυντὴς τοῦ Λεκτοράτου Καβάλας τῆς Γερμανικῆς Ἀκαδημίας· ὅμως ὁ πόλεμος, ὕστερα ἀπὸ ἓνα χρόνο, ἔδωσε τέλος σ' αὐτὴ του τὴ δραστηριότητα. Στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς εἶχε ἄλλη μιά φορὰ τὴ δυνατότητα νὰ δράσῃ στὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὰ 1942-44, ὡς διευθυντὴς τοῦ Παραρτήματος Ἀθηνῶν τῆς Γερμανικῆς Ἀκαδημίας. Ἐπειτα γύρισε ὀριστικὰ πίσω στὴ Γερμανία καὶ ἔμεινε 18 χρόνια στὸ Gstadt κοντὰ στὴ λίμνη Chiem, ὥσπου τοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ περάσῃ εἰρηνικὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του στὸ Γηροκομεῖο Wartberghöhe στὸ Traunstein.

Και στα βαθιά του ακόμα γεράματα όλο και λαχταρούσε να έρθη και να περάση πολλά χρόνια στη «χώρα των όλυμπιων θεών», όπως αγαπούσε να λέη, ώσπου τα βάρη τής ηλικίας περίσσεψαν και τόν ανάγκασαν να παραιτηθῆ από τα ταξίδια αυτά. Με τῆ σκέψη ὅμως ταξίδευε ὡς τὰ τελευταῖα του στήν Ἑλλάδα, κι ακόμα, στο κατώφλι τῶν ἐνεήντα του, ἔγραφε σέ μία του ἐπιστολή: «Γιὰ μένα ἡ Ἑλλάδα δὲν εἶναι μόνο μιὰ δεύτερη πατρίδα, ὅπως γιὰ ὅλους τοὺς μορφωμένους ἀνθρώπους, παρὰ μιὰ πραγματικὴ δεύτερη πατρίδα, πού δὲν μπορῶ νὰ τὴν ξεχωρίσω ἀπὸ τὴ δική μου».

Γιὰ ἐβδομήντα σχεδὸν χρόνια ὁ Ἀλέξανδρος Στάινμετς ἔδρασε ἀκαταπόνητα σὰν ἕνας μεσολαβητής, ἕνας σύνδεσμος, ἀνάμεσα στὴ Γερμανία καὶ στὴν Ἑλλάδα καί, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ βιοποριστικὴ του ἐργασία, διακρίθηκε μὲ τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ λεξικογραφικὰ του δημοσιεύματα, καθὼς καὶ μὲ τὶς μεταφράσεις. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ διατριβή του γιὰ τὰ κλέφτικα τραγούδια, πού ἀναφέρεται παραπάνω, πρέπει νὰ ἐξαρθῆ τὸ ἔργο του «Διάγραμμα γιὰ τὴ σύγχρονη νεοελληνικὴ ποίηση» στὸ συλλογικὸ τόμο «Ἡ σύγχρονη ποίηση τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν» τοῦ 1939. Στις πεζογραφικὲς του μεταφράσεις ἀνήκουν τόμοι διηγημάτων ἀπὸ συγγραφεῖς τοῦ 19ου αἰῶνα, ὅπως ὁ Κ. Χρηστομάνος καὶ ὁ Α. Ἐφταλιώτης («Ἡ (λιο) μαζώχτρα»). Γνωστότατη ἔγινε ἡ ἐξαιρετὴ μεταφράση τοῦ μεγάλου μυθιστορήματος «Ἀλέξης Ζορμπᾶς» τοῦ Ν. Καζαντζάκη, πού κυκλοφόρησε ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις τσέπης Rowohlt σὲ πολὺ περισσότερες ἀπὸ ἑκατὸ χιλιάδες ἀντίτυπα.

Ἄν καὶ ὁ Στάινμετς ἦταν τῆς γνώμης ὅτι πρέπει κανένας νὰ εἶναι ποιητῆς ὁ ἴδιος γιὰ νὰ μπορέση ὁμολογᾶ νὰ μεταφράση λυρικὴ ποίηση, ὅμως μετάφρασε μερικὰ νεοελληνικὰ λυρικά ποιήματα, ὅπως, ἀπὸ τοὺς παλαιότερους, τοῦ Σολωμοῦ καὶ Βαλαωρίτη καὶ ἀπὸ τοὺς συγχρόνους του ποιήματα τοῦ Παλαμᾶ καὶ τοῦ Μαβίλη, στὸν ὅποιο καὶ ἀφιέρωσε μιὰν ιδιαίτερη μελέτη. Μερικὲς ἀπὸ τὶς μεταφράσεις αὐτὲς δημοσιεύτηκαν πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο στὸ περιοδικὸ «Φωνὲς ἀπὸ τὴ Νοτιοανατολή».

Ἀξιοθαύμαστη ἦταν ἡ δύναμη γιὰ ἐργασία, πού ἔκαμνε τὸ Στάινμετς ν' ἀναλαμβάνη ακόμα καὶ στὰ ὀγδόντα του χρόνια ὑποχρεώσεις μεγάλες καὶ κοπιαστικὲς. Γιὰ πολλὰ χρόνια ἦταν συνεργάτης τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Langenscheidt, πού τὸ Γερμανικὸ - νεοελληνικὸ του λεξικὸ τσέπης καὶ τὸ γλωσσικὸ Ὅδηγὸ Metoula τὰ ἐπεξεργάστηκε ἀπὸ τὴν ἀρχή, ἐνῶ ταυτόχρονα συνεργαζόταν στὸ πρῶτο μέρος τοῦ Νεοελληνικοῦ - γερμανικοῦ λεξικοῦ καὶ στὴν Πρακτικὴ μέθοδο γιὰ τὰ Νεοελληνικά. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτά, ἐπεξεργαζόταν γιὰ τὴ συλλογὴ Göschen ἕνα βιβλίο μὲ νεοελληνικοὺς διάλογους. Κι ακόμα, σὲ πολὺ προχωρημένη ἡλικία, ἔδινε τὴν πνευματικὴ του συμβολὴ σὲ περιοδικὰ ὅπως τὸ «Hellas» καὶ τὸ «Merian» καὶ δημοσίευε ἄρθρα σὲ καθημερινὲς ἐφημερίδες.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐτίμησε μὲ πολλὰς διακρίσεις τὶς μεγάλες του ὑπηρεσίες στις γερμανοελληνικὲς σχέσεις, τελευταῖα μάλιστα τοῦ ἀπένευμε τὸ Μεγαλόσταυρο τοῦ Φοίνικα. Με τὴν προσωπικότητά του ὁ Ἀλέξανδρος Στάινμετς

θα μείνη ἀξέχαστος σ' ὅλους ἐκείνους πού τόν γνώρισαν ἀπό κάπως κοντά: τόν διέκρινε ἡ ἀπλότητα καί ἡ μετριοφροσύνη, εἶχε τήν ικανότητα νά ἐνθουσιάζη, ἔδειχνε τήν εὐγνωμοσύνη του γιά κάθε καλό πού τοῦ προσφερόταν, ἀντιμετώπιζε σοφά τὰ πράγματα sub specie aeternitatis (αὐτή ἦταν μιὰ ἀπό τίς ἀγαπημένες του ἐκφράσεις) καί διατηροῦσε ἀστείρευτο τὸ χιοῦμορ του ἀκόμα καί στίς πιό δύσκολες περιστάσεις τῆς ζωῆς, ἐκδήλωνε μιὰ βαθιὰ καλοσύνη καί θερμὴ συμπαράσταση στό συνάνθρωπό του καί γενικά σέ κάθε πλάσμα τῆς φύσης (γνωστή ἦταν ἡ ἰδιαίτερη ἀγάπη του γιά τὸν περιφρονημένο συχνὰ γαιδαράκο).

Τώρα πού ἀποχωρίστηκε ἀπὸ κοντά μας, πολλοὶ θὰ ποῦν μελαγχολικά μὲ τὸ Mattias Claudius:

Ἄχ, αὐτοὶ ἔχουνε θάψει
 ἕναν ἄνθρωπο καλό·
 καί γιά μένα ἦταν πιότερο.

Kurt κόμης von Posadowsky-Wehner
 (Θεσσαλονίκη)*

(Μετ. Β. Δ. ΦΟΡΗ)

Νέα Ἑστία 94 (1973) 1644-1645

* Πρωτοδημοσιεύτηκε στό «Traunsteiner Wochenblatt» τῆς 11.7.1973.

Γ. ΑΘΑΝΑΣ

ἔσο σοφὸ καὶ θυμικὸ καὶ θεοεόλατο
 εἶσο τῷ νοσηρῶν Γραμματεῶν
 κωριο Ἀγάπης Εὐαγγελιστῶν
 ΧΡΥΣΗ ΚΟΡΝΙΖΑ μο' ὅτι σου βί
 ΜΙΚΡΕΣ ΤΡΕΛΛΕΣ ἐπιπέλα
 ΕΙΔΥΛΛΙΟ
 ΚΟΣΜΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ
 ΠΙΚΡΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ
 ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΩΡΕΣ
 ΓΛΥΚΟΣ ΔΕΣΜΟΣ

Γ. Αθάνας
 Ἄθῆναι, 9.11.928

Ν.Σ. 349121

Άχιλλεὺς Κ. Αἰμιλιανίδης
γεωτ. δ. κ. α. ε. τ.
Αἰμιλιανίδης

ΑΧΙΛΛΕΩΣ Κ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΙΔΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΔΙΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΑ
 ΤΩΝ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩΙ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ - ΚΥΠΡΟΣ

1937

ΤΥΠΟΣ: "ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ" ΘΩΜΑ Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ-ΛΕΥΚΩΣΙΑ

N. 3. 375/8

Άχιλλεύς Κ. Αιμιλιανίδης, G 987.

Στόν

Ἰβάνηλο βίβο

ἐν Ἑλληνικῶν Γραμματέων

κ. Α. Steinmetz

Ἐγκάρδια

Καίως Ἀλέπης

Ἰ. Π. Αἰ. - 1948

ΣΤΟΝ ΙΣΚΙΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΤΕΥΚΡΟΥ ΑΝΘΙΑ

Στο' ρο, με' γε-
 γνησεν τῶν Σου-
 νων τελευτησῶν.
 Alex Steimetz
 με' οὐδ' ἐν τῷ...

Η ΕΞΕΦΘΟΣ

ΚΥΠΡΟΣ, 1937

N. J. 364 (10)

Τεύχος 'Ανθίας, G 965.

ΔΙΨΑΣΜΕΝΟΙ

Lion De

Alexander Steinmetz

Με βαθύτατη ευχή και αγάπη

Κώστας Ασημακόπουλος

Κώστας Ασημακόπουλος
 Ηρακλειδών 42 - Θησείον
 ΑΘΗΝΑ - ΕΛΛΑΣ

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΙ
ΤΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

Στὸν Καθολικὸν
Κύριον Ἄγγελ. Σιλαινμπερς,
προσφορὰ ἑμῆ.
Βαφόπουλη.

ΤΟ ΔΑΠΕΔΟ

Στον Καδινλί
Κίριον Αγίγ. Σελίνις,
προσφορά κρις.
Γβαρόπουλ.

Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΛΕΚΑΣ

ΚΙ ΑΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

Στο δικαστικό βιβλίο
 τα 4. Σπείρα, ειν
 Χαιρουμενά σου π. 200

Η Βενέζη
 Η Βενέζη

ΑΘΗΝΑ

1928

Ν.3-371(2)

ΣΤΟΝ Κ. Α. STEINMETZ
ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΟ,
Ένας ελάχιστος ποιητής,
Ένας απλός Έλληνας.

Με φιλικά αισθήματα
και βαθύτατη εκτίμηση

Θοδωρής Βλαχοδημήτρης.

Αθήνα 31-7-1956.

Σὺν κύριον ἑταίρον μου,
μετὰ κήρυγμα διδασκαλίας
Βλάχου

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΟΥ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

ΝΙΚΟΥ ΒΟΚΟΒΙΤΣ

Στον κορυθμο βίβο της
Προλεχνης μελ κικαθνηρική
κ. κ' Αλεξάνδρο Λεβαίμεντ
επί βαδειά έυλημογ
Νικηφόρου

ΤΟ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΤΟΥ
ΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΑΘΗΝΑ 1949

N. 3. 36415

Τὸς ἐργασιοὺς ἀρ 47.

Νίκου Βόκοβιτς, Τὸ τραγούδι τοῦ ἀγνώστου, Ἀθήνα 1949, G 971/2.

Δόξ. Γρ. Alex. Steinmetz
 Δόξ. Εύαγγελό-εργασίας 5/5/1934
 μ' ερασιτεχνική εφημέρ
 Οργάνωση
 Παρισίων
 - Νοέμβριος 1932

Όλγα Βότση, Ύπαρξη και σωπή, Άθήνα 1958, G 953.

Σ Δόν παιδική και εί
 γεχτό κριτικό, Αξέζαντε
 Σ αίμα μελο
 μάσκη ενήριση
 Δημοσθένης Βουτυράς

24 Γενναίου
 1934

Δημοσθένης Βουτυράς.

Στά ἐπιχειρῶ,
 παδαυρῶ, κει
 κροῦσὸ ἡ Ἄζαζου.
 Στάϊν μετὸ

Μέτῳ ἀποψη
 ἐπιρῶσῶ
 Δημοσθένης Ν. Βουτυράς

ΚΑΛΠΙΚΟΙ

25 κει

1934 **ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ**

ἑστῶ, Τ. Ανδρῶν 28.

Ἔτον

Ἄχες Σκαίμους

καὶ ἄλλοι ἴκω

ΜΙΚΗΛΟΒ. ΒΡΕΥΤΑΧΟΣ.

Καρσίω 106
Περσεί

ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΩΣ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Στις Δρ. Α. Steinmetz
Μ' αγάπη
Στέλιος

Στέλιος Γεράνης, Πορεία πρὸς τὸ φῶς, Πειραιᾶς 1949, G 1019.

Σιὸν Μεγάλο μας καὶ Πιστὸ φίλο
Dr Alexander Steinmetz

Μὲ τὴν καὶ ἀγάπην

Δημ. Γιάκος
Ναζιανζηνοῦ 16

Athen - Griechenland

Δημήτρης

Δημήτρης Γιάκος, 1956, G 1028 (G 27/IV, 2).

Ζέφυρο και συναγωνιστή
 Αλέξανδρο Σλαΐνγκελ
 πάλι αγαπά και βοηθά
 τα νεοεργασιακά πράγματα.

Με αγάπη

Πάγος Γκόλφης

Αθήνα
 1936

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ ΕΞΟΧΗ

Στὸν κύριον Alex Steinmetz μέγιστο
τιμῆ.

(Handwritten signature)

Ἀθήνα, Ἰανουάριος 1958.
Χαρσενώνης

ΟΙ ΕΦΤΑ ΠΛΗΓΕΣ

Η δὲ τῶν ἑπτὰ
 νικητῶν Φαργαδίων
 τῶν καὶ ἑξαετα
 πικυραίων Δο.
 Φωτοπ. Α. Α. τῶν
 κειτῶν μὲν ἄνθρωποι
 τῶν τῶν κειτῶν
 ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΑΛ.
 ΚΑΘ 1950.

Στο

σ' αγαπημένη
 Alex Steinmetz.
 με βαθειά ευτι-
 μηση Γ.Κ. Δάλ-
 λας 1954

Άρχειος 54-Αθύνμ.

Διόν αχρημώ και παγκό γιγ
και δίκαιο προσι γερμανία
n. Alex Steinmetz

Με παρρη ανκρίστη να κριμα και να κριμα

Συμφωνία
Μηνάς Δημάκης

1961

ΜΗΝΑΣ ΔΗΜΑΚΗΣ

11/1/1961

Συνταξιοδότηση ο παρούσης προς
Μηνάς Δημάκης

Του διακεκομμένου γεωμετρίου
 κ. Α. Steinmetz

με την έκφραση της βαθύτατης εκτίμησής μου

— κ. Εμμανουήλ

Στην

Διεύθ: Μιχαήλ Βόδα, 115
Αθήνα

ΓΥΜΝΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Γεωγ. Αλ. Στεφανίδης
Μετ' εὐχαριστίας
Γεωγ. Αλ. Στεφανίδης

Τοῦ ἀγαπῆντι φίλου
 κ. Α. Στάϊκος
 ὑμῶν ἀναπόλεμος
 ἀπὸ καρδίας

1954 11 / 11 / 1954

16. Διοσκ. Κιέλια

Τὸ
 Τὸ
 Κλειδί
 Κλειδοῦ

Ἅγις· Θέρος·

Για την εργασία που παρουσιάσατε
 Dr. Alex. Steingmetz
 με τον τίτλο "Επιστήμη και Τεχνολογία"
 Ν. Καρτερ

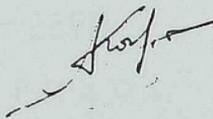
1958

Α.Ε. 5
 Αθήνα 62

Εστί Εμπιστία
 Δκ. Α. Steinmetz
 Μία θαυμάσια
 εισοδήματα
 Μορφόβ
 Αεγματού 47
 Γραδύνη

Μπάμπης Κλάρας, Το πιστεύω ενός απλού ανθρώπου, 'Αθήνα 1954, G 1045.

Στον κ. Alex. Steinmetz
 Τιμητική προσφορά

10/1/55

'Αλέξανδρος Κοτζιάς, Μία σκοτεινή υπόθεση, 'Αθήνα 1954, G 864.

Π. α. α. Alex Skinnitz
 με αγάπη και δάδα
 E. Kinnitz

XANTHOS LYSSIOTIS
 NICOSIA CYPRUS
 P.O.B. 253.

ΘΡΟΜΒΟΙ
 ΚΑΙ
 ΣΤΑΛΑΧΤΙΤΕΣ
 (1955—1958)

Ν. Ξ. 373 (23)

ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΛΗ

12 Κυρία Σωτήρα
Τίμη
Γιάννη Μαγκλή
Κυρία 25.1.54
Τίμη

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΤΖΗΔΕΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ρ Ο Δ Ο Σ

Μ. Ζ. 34968

Στὸν μαγὸ ἢ ἐγγενὲς μετ' αἵμα
 μ. Δαξ. Στάϊνμεττ
 ἦοῦ ἔχει μάνη τὴν ζωὴν ἐν
 φροῦδι, γὰρ τὴν ἔγγ' ἄδω
 Ν. Μάτσα - Κ. Σουφραν

Τό τραγούδι
του
Μεγαλέξαντρου

Είον Καθηγητής

A. Steinmetz

λυμπική προσφορά

"Ομπενίγ

Αθήνα, 1960
Αθήνα 10
14/5/60

ΙΩΑΝΝΑ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

*Εβὼς κ. Α. Α. Steimmetz
 μετὰ
 J. Proustigez - Herguel -*

ΜΟΝΑΞΙΑ

ΚΙ' ΑΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
 ΑΘΗΝΑ 1938

Ν.Ζ. 351(2)

Ἰωάννα Μπουκουβάλα Ἀναγνώστου, Μοναξιά, Ἀθήνα 1938, G 907.

Στόσεραβτό μου καθηγητή
 κ. Στάϊνμετς
 γιά τήν ἀγάπη του βτή ζωντανή
 Ἑλλάδα.

Με' πολλή τιμή

Ευμορφίλλωσα

Ἰθάκη 7.1.1949
 Ἐπιπέδου Τρικουπίη 88

τος κ. Σπυρίδης
 καί εὖ ἀγάπησεν ἡ Ἑλλάς
 Κυριότητος
 Αθῶνα
 Ἰανουάριος 1943

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Στὸ σοφὸ εἶδος τῆς Ἐργασίας τῆς
Καθηγ. Κ. Steinmetz
μὲν βασιλικῆς ζυλ' μ. 13
Μονομυθία.

«ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ»

ΚΙ' ΑΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Του κυρίου Α. Steinmetz
 με δημοτικά αξιώματα ημετέρας πατρίδας.
 (καταγγελία)

49.8

5. 5. 1949

1949

Τῷ κυρίου A. Steinmetz,
 τῷ φιλοθέλου φίλου τῶν γραμμάτων μας,
 μὲν γὰρ ναὶ φίλα εἰς ἀείψα.
 Παναγιωτόπουλος

I. M. Παναγιωτόπουλος, Ὀμιλίες τῆς γυμνῆς ψυχῆς, Ἀθήνα 1946, G 1145.

εἰς τὸν A. Steinmetz,
 φίλῳ χαρακτοῦ.
 Παναγιωτόπουλος
 Ἰθάκη, 1948

ΧΑΜΟΖΩΗ

I. M. Παναγιωτόπουλος, Χαμοζωή, 1945, G 901/1.

In the possession of
 the author of the book
 by the author of the book
 by the author of the book

Nov, 1952

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΥΠΝΟΒΑΤΗ

Στόν εμμεστό φίλο τῶν λογιστικῶν
καὶ λογιστῶν κ. Δρ. Α. Steinmetz
μὲ ἐκτίμησιν

Μακάριος

Χαριλάου Τριαντάφυλλου
88
Ἀθήνα -

ΑΘΗΝΑ 1948

Ν. Ζ. 353 / 19

ΣΩΤΗΡΗ ΠΑΤΑΤΖΗ

ΜΕΘΥΣΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Μυθιστόρημα

«Είπατε τῷ βασιλεῖ : χαμαὶ πέος δι-
δαλος ἀλλὰ οὐκ ἐνὶ φόβῳ ἔχει καλῖβαν,
οὐ μάντιδα δάφνην· οὐδ' οὐκ ἐν ἡλίονσαν
ἀπέσβετο καὶ ἄλλον ὕδωρ».

(Δελφικός χρησμός στὸν Ἰουλιανό)

Ξεῖν ὁ Α. ἐξάιμνετς
μὲ τὴν μετὰ τὴν ἐκτίμησιν πού
πρὸς τὸν ποιητὴν γιὰ τὴν
ἐπισημοσύνην πού προσέφερετς
ἐν τῷ τόπῳ μου.

~~477~~
5

Ἰουλιανὸς 29-1-49

Ἰουλιανὸς 44
Κωνσταντῆ.

ΑΘΗΝΑ. 1948

N. F. 349/4

ΑΝΑΤΥΠΟΝ ΑΠΟ ΤΟ 28^{ΟΝ} ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΠΟΡΕΙΑΣ,,

Ἐκ τῆς διαδοχῆς ἐπισημοῦ
συλλογῆς Alex. Steinmetz
Μιχαήλ
Σαράντος Παυλίας

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

№ 3.366 (14)

Σαράντος Παυλίας, ὤδη στῆ σκόνῃ τῶν Καλαβρυτινῶν ἀνδρῶν, ἐφήβων καὶ παιδιῶν,
Θεσσαλονίκη.

ΤΑ ΜΗΛΑ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΩΝ

Επί κ. Αλοφ. Σαϊνίτση
 με τὴν ἑταιρεία τῶν Βασιλέων
 Θεσσαλονίκης.

Μιχάλης

Ἀθήναι - Ἰούλιος 1949

Μιχάλης Περάνθης, Τὰ μήλα τῶν Ἑσπερίδων, Ἀθήνα 1949, G 1031/2.

Τὸ κ. Μιχάλης Σαϊνίτσης
 προσέλαβε τὴν ἑταιρεία
 1949

Μιχάλης

Θανάσης Πετσάλης, Ἡ καμπάνα τῆς Ἁγία-Τριάδας, Ἀθήνα 1949, G 888.

Από μεγάλο φίλο
 τῆς Νεοελληνικῆς Γραμματικῆς
 Dr. F. Steinmetz
 με μεγάλη ἐντίμηση
 Γ. Πιερίδης
 Υ. Ξ.

Γιάγκος Πιερίδης, Ὁ χειμώνας δὲν πέρασε, Ἀθήνα 1956, G 1251.

Πάτρ. Αἰβάνος Λαϊνράτς,
 μετὰ δῶρα τιμῆς.

π. Περὶ Σαυῆς.

Παντελῆς Πρεβελάκης, Παντέρμη Κρήτη, Ἀθήνα 1945, G 1140.

Για έγκριση κ. Αλ. Σταϊνμets
 - από το δικό του 1α Νοεμβρίου 1917.
 κ. Πρεβελάκης
 Οδηγός

Παντελής Πρεβελάκης, 'Ο Κρητικός-Η πρώτη λεντεριά, 'Αθήνα 1948, G 876.

. 291.

Για καθυστάση κ. Αλ. Σταϊνμets,
 φίλο και γνώστη των Ελληνικών Γραμμάτων
 με μεγάλη ευχαρίστηση
 κ. Πρεβελάκης
 Οδηγός

Παντελής Πρεβελάκης, Το χρονικό μίας πολιτείας, 'Αθήνα 1938, G 875.

Τῷ Alex Steinmetz
Με ἐξαιρετικὴν ἡμερὴν
Γιάννης Ρίτσος
20. I. 57

Εἰς Alex Steinmetz
 Μὲ ἑγνώστὰ εἰσδήματα
 Γιάννης Ρίτσος
 20. I. 57

Γιάννης Ρίτσος
 Βιλαρναρόλις 56
 Ἀθήνα (B)

To Alex Steinmetz
Με την αγάπη μου
Giannis P.icos

Στο φίλο καὶ ἑταῖρο
 Alex Steinmetz
 Μοξαρελικὴ ἡμέρῃ
 Γιάννης Ρίτσος
 8. IV. 57.

Γιάννης Ρίτσος
 Παπαναστασίου 56
 Αθήναις (8)

Στον εύχαιικό φίλο της Ελλάδας
 Alex Steinmetz
 Μ^η Ξεραρελίκι Ημί
 Γιάννης Ρίτσος
 - Οκτώβριος 1957

Γιάννης Ρίτσος
 Παπαναστασίου 56
 Αχαρνών
 Αθήνες (8)

Το αγαπώ, ευγενικά
 Alex Steinhilber
 Μ. Ξενοφώνος 11
 Γιάννης Ρίτσος
 3.IV.58

Yannis Ritsos
 Papanastassiou 56
 Athens (8)
 Greece

For Alex Steinmetz
Με εὐχαρηνική ημνή
Γιάννης Ρίτσος
Αθήνα, 18. III. 59

Yannis Ritsos
Papamastassiou 56
Athènes. 8.
grèce

Στ' Alex Steinmetz
 Ρυμιά
 Γιάννης Ρίτσος
 Αθήνα 822. ΣΙ. 60
 #1. Παπαναθανασίου 56

Γιάννης Ρίτσος, Τò παράθυρο, 'Αθήνα, Κέδρος 1960, G 1242.

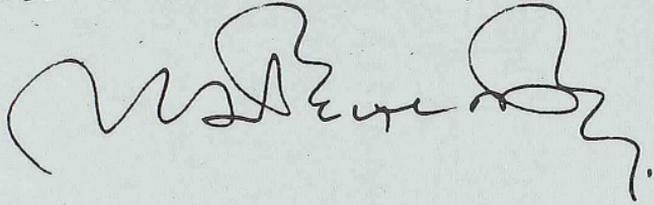
Η ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ
 ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Ταί α. Alex Steinmetz
 με τη γυνά και κόρη μου
 Αδαχίου

Αριστείδης 88
 Αθήνα

'Απόστολος Σαχίνης, 'Η πεζογραφία τής κατοχής, 'Αθήνα 1948, G 1214.

Στη βιβλιογραφία
 και μεγάλο φίλο της Ελ-
 λείδος και των Έλλ. Γραμμάτων
 Dr. Alexander Steinmetz
 με βαθύτατη ευτίμησιν

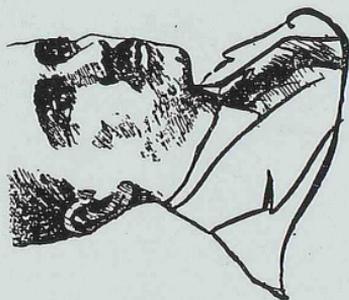

Ηλ. Συμόπουλος

Αθήναι

Προπλάειον 20

25 / 5 / 1959

ΜΑΡΙΑΜΠΑΣ

Πατρὸς α. Alex Steinmetz

Τὸν ἔβλεπα τὸ πρῶτον ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ
ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ.

Χειμῶνα 1925
Πάνου Σακίμπα

ΓΙΑΝΝΗ ΣΚΑΡΙΜΠΑ

Ἐαυτοῦληδες

Dr. G. Steinmetz

Τιμητικό, ἀπὸ τὸν
Συγγραφέα στελνόμενο.
Χελκίδα 1950

ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΤΟ "ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ"
Ν. Κ. ΑΡΝΑΟΥΤΑΚΗ - ΧΑΛΚΙΣ

Ν. 3. 361(45)

Γιάννης Σκαρίμπας, Ἐαυτοῦληδες, Ἀθήνα 1950, G 1179.

Σφ. - Ν. Φωτιάδης
 Δαρδανελίων 5

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΣΠΑΤΑΛΑ

Πρὸς τὸν ἴδιον Καθηγητὴν
 Ἀξιότιμο Κ. Α. Στείνμετς
 Μὲ τὴν ἱκετικὴν μου ἐχθίρῳα
 Γερ. Σπαταλάς.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ

A

Γεράσιμος Σπαταλάς, Καινούργιες Παραλλαγές, Ἀθήνα 1949, G 1185/1.

Ἐπὶ τὸν ἀξιότιμο Καθηγητὴν κ. Α. Στείνμετς
 μὲ ἐξαιρετικὴν ἐκτίμησιν
 Σ. Σπίπης

Σωτήρης Σπίπης.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΕΡΖΑΚΗ

ΤΑΞΙΔΙ ΜΕ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΟ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

«Είναι σχεδόν τόσο δύσκολο για
τόν πνευματικά πλούσιο να μπει
στή βασιλεία τών Ούρανών, όσο
και για τόν υλικά πλούσιο».

ALDOUS HUXLEY

(«Νυχτερινή μουσική»)

τόν Α. Steinmetz

με αγάπη και φιλία
η Αγγέλου Τερζάκη

ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ — ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—ΟΔΟΣ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ 10

№. 3. 348 (6)

Άγγελος Τερζάκης, Ταξίδι με τόν Έσπερο, G 895.

Επί σοφοί εἰσηκούσῃ
 κ. Αβ. Στείνμαχε
 μετὰ τὴν ἐξουσίαν μου ἀποτίθηκα
 Ἄγγελος Τερζάκης
 Πιπίνων 40 Α.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΗ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ———

Σὺν ἀγαπῶν φρένι
α. Αλεξ. Στείνμετζ.

Ἐμάρδοι
Ἄγγελος Τερζάκης

Ἄγγελος Τερζάκης, Ἡ στοργή, 1944, G 1173/1.

Στὸν α. Αλ. Στείνμετζ

μὲ ποσὴ ἰσχυρί
καὶ φρένα
Ἄγγελος Τερζάκης

Ἄγγελος Τερζάκης, Ἀπρίλης, Ἀθήνα, Οἱ Φίλοι τοῦ Βιβλίου 1946, G 1195.

Σὺς βασιλεὺς καὶ βασιλίσσες
 Α. Steinmetz
 ἐν ἐκτελεσθῆναι τῆς ἐπισημοῦς
 Γραμμῆς
 Μὴ τῆς ἐπισημοῦς τῆς
 βασιλίσσης ἐπισημοῦς
 Γραμμῆς

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ
ΚΑΙ
ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

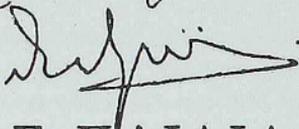
ἔκδοσις 9
Καλλιθία
 Ἀθήναι

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ
 ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Μεσομαρτίου.

Τῷ κ. Α. Στέινμετς.
 παλαιῶν ἡμερῶν φίλων καὶ
 νεογερμανικῶν δεσφάτων
 ἐκζησῶν ἡμῶν.

1948

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΠΑΙΔΙΑ

Θανάσης Πετσάλης

Στὴν κ. Αλμ. Στείνμετς
 κ. Αλ. Steinmetz
 Frankfurt
 1954
 ΔΒ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΡΕΤΗΣ

Κύπρος Χρυσάνθης, Στέφανος Ἀρετῆς, Λευκωσία 1954, G 986.